

KUNDAK

*Ocak 1915'te kardan kundaklara belenen
Sarıkamış şehitlerine...*

Cuma günlerine has susamalarla
Kalbim ayrılıyor bir bir ocaklardan.
Uyuyakalınmış diğer bütün yatsıların
Seneidevriyesi bir yatsı.

Bir bakış, bir bulutla aynı çocukluğa yansıyınca,
Yağmurla tek dudak olunca yolculuklar,
Yalnızlıkları mevsimlikten azlediyorlar,
Ve geçiliyor sonunda bir üst yalnızlığa...

Kimi ovalar henüz aşılmış,
Bazı denizlere hiç uğranmamış
Yatsı karanlığında.

Kalbi minarelere devredilmiş susamalarla
Siz gidince tüm yürekler tek bir ağza geliyor...
Dağlar! Allahuekber...

Bir sevinmezlik, yerinmezlik tütsülüyor ağaçlar.
Ah nasıl her defasında kundaklamak umar
Kundak olması umulan bu kar?
Bu kar...
Kar...

H. Samet Koparan